

[Handelsministeren.]

gennemgaa dem og skønne over, om det nu ogsaa var foreneligt med Landets Interesser, alle Forhold taget i Betragtning, at gaa ind i en Vareudvekslingspolitik som den, der her syntes at ville blive udfoldet.

I de første Valutalove, der blev vedtaget, efter at vi kom ind i de Forhold, som vi har levet under siden 1931, er der ingen Bestemmelse om private Vareudvekslinger. Den første Bestemmelse om private Vareudvekslinger findes i Loven af 13. December 1933. I denne Lovs § 3, 1ste Stykke, sidste Punktum, hedder det: „Ligeledes bør i størst mulig Udstrækning Hensyn tages til Fremme af Vareudveksling mellem Danmark og Udlandet, ogsaa naar denne er formidlet ved privat Initiativ.“ I Loven af 22. December 1934 findes en noget lignende, men meget skærpet Bestemmelse, idet Bestemmelsen nu har følgende Ordlyd: „Ligeledes bør i størst mulig Udstrækning Hensyn tages til Fremme af Vareudveksling mellem Danmark og Udlandet, ogsaa naar denne er formidlet ved privat Initiativ. Private Vareudvekslinger kan med Tilladelse af Ministeren for Handel og Industri finde Sted, naar de anbefales af Grosserer-Societetets Komité, Provinshandelskammeret, Industriraadets og Landbrugsraadets, og naar Udveksling sker i Forholdet mindst 1 mod 1.“

Som man vil se, er der stor Forskel paa de to Vareudvekslingsbestemmelser i Lovene af henholdsvis 1933 og 1934. I Loven af 13. December 1933 er der ingen Bestemmelse om, paa hvilken Maade saadan Vareudveksling kan finde Sted. Der tales kun om, at den bør finde Sted i størst mulig Udstrækning, ogsaa naar den formidles ved privat Initiativ. Men i Loven af 22. December 1934, altsaa den gældende Lov, staar der, som jeg allerede har citeret, at private Vareudvekslinger kan finde Sted, for det første naar det anbefales af de 4 Organisationer, Grosserer-Societetets Komité, Provinshandelskammeret, Industriraadets og Landbrugsraadets, og for det andet, naar de finder Sted i Forholdet mindst 1 mod 1, og for det tredje, naar Handelsministeren skønner, at det er formaalstjenligt, at saadan Vareudveksling finder Sted, og at det er foreneligt med Landets handelspolitiske Interesser.

Der kan ikke være nogen Tvivl om, at det hermed har været Hensigten at skærpe Bestemmelsen om private Vareudvekslinger. Teksten i Loven af 22. December 1934 er tydelig nok helt anderledes end Teksten i Loven af 13. December 1933.

Tidligere kunde de private Vareudvekslinger finde Sted uden Godkendelse af de 4 Organisationer, nu kan de kun finde Sted, naar disse Organisationer alle har anbefalet dem. Tidligere kunde Vareudvekslinger finde Sted, uden at der stilledes Krav om noget bestemt Forhold med Hensyn til Kompensation. Nu siger Loven, at de kun kan finde Sted i Forholdet mindst 1 mod 1. Og nu kræves det ogsaa, at Handelsministeren udtrykkelig skal godkende disse Vareudvekslingsaftaler, medens Loven af 1933 anviste dem til Afgørelse af Nationalbankens Valutakontor.

Det fremgaar ogsaa af de Bemærkninger, der blev fremsat, da Loven af 22. December 1934 var til anden Behandling, at man vilde give mere bestemte og begrænsede Regler for den private Vareudveksling.

Ordføreren, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, udtalte ved Lovforslagets anden Behandling i Folketinget — det findes Sp. 2313 og 2314, jeg beder om den højterede Formands Tilladelse til dette og et Par andre korte Citater —, at Spørgsmaalet om privat Vareudveksling mellem Danmark og England har været Genstand for langvarig Drøftelse i det nedsatte Udvalg. Og det ærede Medlem tilføjer: „Det foreslaas nu under Ændringsforslag Nr. 3, at saadan Vareveksel fremdeles kan finde Sted, naar det anbefales af Grosserer-Societetets Komité, Provinshandelskammeret, Industriraadets og Landbrugsraadets, og naar Udvekslingen sker i Forholdet mindst 1 mod 1.“ Dernæst omtaler Ordføreren, hvorledes Vareudvekslingen hidtil er foregaaet, og nævner, at der gennem den private Vareudveksling i 1934 er eksporteret Varer for et samlet Beløb af ca. 30 Mill. Kr. og importeret for et noget lignende Beløb.

Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, havde sammen med sine Meningsfæller i Udvalget stillet et andet Forslag om Vareudveksling end det, der blev vedtaget af de 3 andre Partier, idet det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ikke vilde have andet Paabud end Paabudet 1 mod 1. Han udtalte ved anden Behandling, at Vedtagelsen af det af de 3 andre Partier, der var repræsenteret i Udvalget, stillede Forslag, der var et Ændringsforslag til det Lovforslag, jeg havde fremsat, vilde være ensbetydende med, at der faktisk ikke vilde komme noget videre ud af Vareudvekslingen. Han var altsaa ogsaa paa det rene med, at her var Tale om skærpede Bestemmelser.